

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - אהלרת ציון

פְּרִשְׁת הַאֲזִינוּ - עֲנִית אָמֶן

"בְּפִיךָ וּבְלִבְךָ לַעֲשֵׂתוֹ" (דברים ל, יד)

אחרי ימי השבעה הגיע היום שבו התקיים השיעור הקבוע של הרבי. בית המדרש היה מלא מפה לפה. הקהל ישב קשוב ודורך. כולם המתינו למוצא פיו של רבם שיורה להם את הדרך אשר ילכו בה כדי להסיר מעליהם את מידת הדין שנמתחה על קהילתם.

הרבי פתח את השיעור בדברי הפסוק בפרשת האזינו: "וַיִּרְא ה' וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בְּנֵיו וּבְגַתָּיו. וַיֹּאמֶר: אֲסִתִּירָה פְּנֵי מִיָּהֶם אֲרָאָה מִה אֲחֲרִיתָם כִּי דֹר תִּהְיֶה הָמָּה בְּנֵים לֹא אֲמַן בָּם" (דברים לב, כ).

לאחר מכן המשיך והביא את דברי חז"ל: "אמר רב דוסתאי בן יהודה: אל תקרי לא אָמֶן בם, אלא לא אָמֶן בם, שלא היו רוצים לענות אָמֶן" (ספרי דברים ש ב ילקוט רמז תתקמה).

הרבי אמר אל תוך דממת הקודש: "אמן- ראשי תיבות של אהרן משה נחמיה'. מהשמיים תובעים אותנו כי לא נזהרנו בעניית אמן. בגלל שחטאנו בזה נקטפו שני צדיקים אלו. עלינו להתחזק באמירת אמן בקול רם ובכוונה הראויה וישוב חרון אף ה' מעלינו".

דברי הרבי הותירו רושם עז בקרב השומעים. הדברים גרמו להתעוררות רבה וחזיון מיוחד בעניית אמן. זמן רב אחרי השיחה רישומי דבריו ניכרו בקרב השומעים. הרבי הנחיל להם מסר גדול. פתרון אמת לבעיות סבוכות. דרך נכונה ש האדם יבור לו בשעת קושי שאינה בשמיים ונגישה לכל דורש. בפניו ובלבבו לעשותה כמעט בכל רגע נתון (כתר מלוכה עמ' שע"ב).

בברכת שבת שלום וחג שמח
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמֵי לַבַּיִת

שָׁמַי	כְּנִסְת לַבַּיִת	צִמְחַת לַבַּיִת	רִבּוּן מַס
19: 32	18: 52	17: 41	י"ג
19: 29	18: 50	17: 59	ת"א
19: 30	18: 50	18: 00	מִיָּסֵב
19: 31	18: 51	18: 01	כ"ב

בדרך כלל כאשר מתרגשת על אדם צרה או אסון חלילה הוא נוטה לחפש סגולות שיטו את כף הזכות לטובתו. הוא מרבה בתפילות, מפזר ממון לצדקה, מתפייס עם חבר לשעבר וכדומה.

הנהגות אלו נכונות, טובות והוגנות, אבל יחד עם זאת יש לחפש ולדרוש אחר הסיבה לניסיון ולקושי. בסיפור שלפנינו נקרא על האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל אשר ברוח קודשו ידע להציג לפני תלמידיו את הגורם לצרה שהתרגשה עליהם למען ידעו לפעול ישועת אמת ולמנוע צרות נוספות. אסון מחריד התרחש. השמועה האיומה פשטה בין יהודי ניו-ג'רסי שבארצות הברית כאש בשדה קוצים.

היה זה בשנת ה'תשל"ט. אברך צדיק וירא שמיים, תלמיד חכם ואב למשפחה בשם ר' אהרן קיפח את חייו בתאונת דרכים מחרידה.

הוא היה צעיר לימים והשאיר אחריו אלמנה וכמה יתומים רכים. דבר האסון היה לשיחת היום. אבל גדול ירד על קהילת צאנז שאליה השתייך וגם על שכניו וידידיו.

ר' אהרן היה ממקורביו של כ"ק האדמו"ר רבי יקותיאל יהודה מצאנז קלויזנבורג זיע"א. גם בבית הרבי הורגש צער גדול על פטירתו הפתאומית. עוד לפני שתאוששו מהאסון ומהמהלומה העצומה שניתכה עליכם פשטה בשורה נוראה נוספת:

אברך נוסף מקהילת צאנז בשם ר' משה נחמיה נפטר לפתע ואינו. גם הוא היה תלמיד חכם גדול וצעיר לימים. גם הוא השאיר אחריו אלמנה צעירה מטופלת ביתומים קטנים שבורים ורצוצים. כולם הרגישו כי חובה על כל אחד לפשפש במעשיו ולראות מה צריך לתקן.

הם הבינו כי לא לחינם ה' עשה זאת אלא לעורר אותם ולשפר את מעשיהם. הציבור לא ידע במה ואיך להתחזק. הם חיכו למוצא פי הרב.

- זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזיר בן ימנה וגלית בת מסודי
- הצלחת ולרפואת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
- לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר הניחית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סינן רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג' בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סינן בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזיר בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזיר בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שלום נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

- העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
- לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
- לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - סוכות

מה הן הלכות של חג סוכות?

Ice ?

תשובה :

הלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מצוות עשה מן התורה לאכול כזית פת בלילה הראשון של חג הסוכות בסוכה. צריך לאכול בלי הפסק בכדי אכילת פרס. **מקורות:** ילקוט יוסף מועדים עמ' קל"ט. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"ח, ק"ב.

יש אומרים שאת ה'כזית פת' שאוכלים בסוכה צריך לאכול בלי לפתן ויש חולקים. מעיקר הדין יוצא ידי חובת אכילת כזית פת בסוכה בלילה הראשון גם כשיש בו תערובת לפתן של סלט או דגים וכיו"ב, אבל נכון לחוש להחמיר בזה.

מכיוון שיש חיוב מהתורה לאכול כזית פת בלילה סוכות בסוכה, לכן אם שכח לומר 'עלה ויבוא' בברכת המזון בלילה חג הסוכות, אם נזכר כשאמר 'ברוך אתה ה' - לא יסיים ויאמר 'בונה ירושלים' אלא יאמר: 'למדני חוקיך' ויחזור ל'עלה ויבוא'.

אם חתם 'בונה ירושלים'- יאמר שם: 'ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר נתן (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה וכו' את יום (השבת הזה ואת יום) חג הסוכות הזה, את יום טוב מקרא קודש הזה. ברוך אתה ה', מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים'. וממשיך את ברכת 'הטוב והמטיב'.

אם לא נזכר עד שהתחיל ברכת 'הטוב והמטיב' ואמר: 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם לעד וכו' - יחזור לראש ברכת המזון. אבל אם טעה ביום החג בבוקר ולא אמר בברכת המזון 'עלה ויבוא', לא צריך לחזור. **מקורות:** ילקוט יוסף- מועדים ע"מ ק"מ. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"א-ק"ג.

אם ירדו גשמים בלילה הראשון של החג, פטור מלאכול בסוכה, שנאמר: "בַּסֹּכֹת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא כג, מב). "תִּשְׁבּוּ- כעין תדורו", מכאן שהמצטער- פטור מן הסוכה. יש חולקים ואומרים כי בלילה הראשון צריך לאכול כזית בסוכה גם אם יורדים גשמים, והעיקר להקל. גם למחמירים, כשיורדים גשמים לא יברכו ברכת 'לישב בסוכה', שספק ברכות להקל.

מי שלא אכל בסוכה בלילה הראשון של החג בגלל הגשמים ונכנס לביתו וקידש וברך 'שהחיינו' בקידוש ולמחרת בבוקר פסקו הגשמים, יש אומרים שיחזור לברך 'שהחיינו' בקידוש. יש חולקים. ספק ברכות להקל ולא יברך.

על כל איש ואיש מישראל מוטלת מצוות נטילת ארבעת המינים (לולב אחד, שלושה הדסים, שתי ערבות ואתרוג אחד) לברך עליהם ולנענע אותם בשבעת ימי החג. אישה פטורה ממצווה זו (לפי מנהג האשכנזים יכולה ליטול בברכה). לא נוטלים לולב בשבת, מכיוון שחכמים גזרו שמא יטול את הלולב בידו וילך ארבע אמות ברשות הרבים.

מצוות נטילת ארבעת המינים היא ביום ולא בלילה. כל היום כשר לנטילת לולב. המהדרים במצוות - יש מהם שנוהגים לברך על הלולב ולנענע אותו בתוך הסוכה ואת הנענועים בזמן אמירת ההלל עושים בביה"כ. אדם שאין לו לולב, יכול לקחת מחבירו ב'מתנה על מנת להחזיר' ויוצא בו ידי חובה. גם מי שאיטר יד (שמאלי) נוטל את הלולב ביד ימין ואת האתרוג ביד שמאל.

כָּל מֵה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה- לְעֶצְמוּ הוּא עוֹשֶׂה

המשפיע הרב אברהם אלימלך בידרמן סיפר סיפור מופלא על כוחו של ויתור. זה היה בשנת ה'תשע"ח בבני ברק. מדובר בבניין בן ארבע קומות ללא מעלית. השכן מהקומה הרביעית רצה להוציא מרפסת מביתו, כדי שיוכל לבנות שם סוכה שצריכה להיות תחת כיפת השמיים. כל השכנים מתחתיו התנגדו לכך בכל תוקף. הם אמרו שלא משנה היכן הוא יוציא את מרפסת הסוכה, הוא יגרום לאותו שכן שיש לו מרפסת מתחת לא לבנות את הסוכה שלו מכיוון שיש מעליה מרפסת והסוכה תיפול.

השכן מהקומה הרביעית החליט בלית ברירה לבנות סוכה בחצר הבניין. דבר זה יגרום לו לטרחה גדולה. על כל חיסרון של הדבר הקטן ביותר, הם יצטרכו לעלות ארבע קומות ושוב לרדת וחוזר חלילה. אחד השכנים שבקומה הראשונה שמע זאת והוא ריחם על השכן. הוא ניגש לשכן מהקומה הרביעית ואמר: "אתה יכול להוציא מרפסת סוכה מעל השול שבו אשר הייתי בונה עד היום את הסוכה. אני אבנה את הסוכה שלי מהצד השני בחצר הבניין". השכן מהקומה הרביעית הודה לו מאוד על כך.

בימי חוה"מ פרצו רוחות סערה. גג גדול וכבד נפל מהקומה השלישית ישר לאותו מקום שבו השכן מלמטה היה בונה בכל שנה את הסוכה. הרעש היה עצום והשכן רץ לעבר המרפסת כדי לראות מה קרה. אז הבין שאם הוא לא היה מוותר והיה ישן בסוכה עם ילדיו, מי יודע מה חלילה היה עלול להתרחש. אנחנו לומדים מכאן דבר עצום - לפעמים האדם חושב שהוא עושה טובה לשכנו בעצם העובדה שהוא מוותר, אבל למעשה הוא עושה את הטובה הזאת לעצמו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מנחם מנדל פנט מדעש זצ"ל

האדמו"ר הרב מנחם מנדל פנט מדעש זצ"ל - נולד בשנת ה'תקע"ח (1818) בטרצל שבהונגריה. כבר מילדותו הועידו לו גדולות ונצורות. שקדן ולמדן עצום. ענוותן. בשנת ה'תר"ב (1841) עבר לעיר אוריזור שברומניה לכהן שם כרב, תפקיד אותו מילא עד פטירת אביו ב-כ' בניסן ה'תר"ה (1845). לאחר פטירת אביו קבע את מקומו בדעש והתמנה למלא את מקום אביו באדמו"רות ובכך היה האדמו"ר השני בשושלת.

היה נערץ על ידי אלפים כצדיק, וכן היה עמוד ההוראה בטרנסילבניה. בשנת ה'תרל"ה (1875) ייסד את "כולל אהבת ציון לזינברגן סילאדי וקיוואר" לטובת בני ארץ ישראל וכן הקים ישיבה גדולה בדעש. גאון. מסר עצמו כל חייו בעבודת הקודש לטובת היהודים. נפטר ב-י"ג בתשרי ה'תרמ"ה (1884). חי כ-66 שנים. ציונו באוהל אדמו"רי דעש שבהונגריה. בנו, ר' משה, מילא את מקומו באדמו"רות.

אביו: האדמו"ר ר' יחזקאל (רב העיר קרלסבורג. לימים מייסד חסידות דעש. בעל ה'מראה יחזקאל'). **אימו:** מרת חיה רחל (בת ר' משה הניג מלינסק שבגליציה). **מרבתי:** ר' משה סופר שרייבר (החת"ם סופר), ר' משה טייטלבוים (הראשון) מאוהל (ה'ישמח משה" - ממנו למד את תורת החסידות משנת ה'תקצ"ז). **אשתו:** מרת רייזל (בת הגביר ר' יהודה לייביש הלוי קרויס מאוהל, נישא בשנת ה'תקצ"ט). **ילדיו:** ר' משה (מילא את מקום אביו באדמו"רות), בתו (נישאה לר' שבת בן רבי משה - מחבר הספר 'מבשר טוב'). **מספריו:** **ישערי צדק** - על אורח חיים ויורה דעה • **משפטי צדק** - על חושן משפט • **מעגלי צדק** - על אבן העזר • **יאבני צדק** - על התורה הקדושה.

בספר 'גדולת יהושע' מובא שיום אחד רבינו אמר למשמשו, רבי משה פדר ז"ל: "אמש התעמקתי בסוגיא ויישבתי דבריו של התנא האלוקי רבי עקיבא והתגלה אלי בחלום להכיר לי טובה. אמר לי שזה יהיה לאות שהחלום אמת, שהיום שליח מארץ הקודש יגיע לכאן, ויביא לי במתנה גלימה ממלבושי ירושלים". אכן כך היה.

אביו של רבינו שלח את בנו מנחם מנדל לישיבה של ה'חת"ם סופר' בפרשבורג. הבן המוכשר ובעל המידות למד יומם ולילה בישיבה והתעלה במעלות התורה והיראה. כאשר הגיע לפרקו רצה לשוב לבית הוריו כדי למצוא את זיווגו. לפני כן ניגש לרבו כדי לקבל ברכת פרידה. ה'חת"ם סופר' אמר לו: "בדרךך לביתך כדאי שתעבור בעיר אוהל ותכיר את הרב הקדוש ה'ישמח משה', שהוא מופת לגדלות בתורה וליראת ה' תמה והידבק בדרכיו".

רבינו עשה כדבריו. הוא הגיע לאוהל. שכן שם חדר באכסניה המקומית ופנה ללמוד במחיצת ה'ישמח משה'. בקרבתו התעלה עוד ועוד בלימוד התורה ובמעלות הקדושה. יום אחד, כאשר חזר מלימודו אצל ה'ישמח משה' ופנה לעבר האכסניה שבה התגורר, נפשו חשקה לקנות מלון באחד מדוכני השוק שנמצא בדיוק בדרכו. הוא ניגש לאחד מדוכני הפירות ושאל את הנערה המוכרת למחירו של המלון. היא אמרה מחיר שנשמע לו גבוה למדי. הוא עמד ללכת לדוכן אחר.

אז שמע את הנערה אומרת בלשון נופל על לשון: "צדיק זה בא לבית מלוני וייפטר בלא מלון?!" הוא התפעל מאוד מלשון המליצה של הנערה בשוק. הוא נשא את עיניו והביט בה לשניה אחת. מיד נשא את רגליו לעבר אכסנייתו, עלה בריצה לחדרו, השתטח על הארץ והתחיל למרר בבכי. האכסנאי שמע את בכיו הרם, חשב שקרה לו אסון, מיהר לחדרו ושאל אותו בדאגה רבה לסיבת הדבר. ענה לו הנער בקולו הנשבר: "איך לא אבכה אם נשאתי את עיניי להסתכל בבת ישראל? איך אוכל לשוב על כך בתשובה?!"

האכסנאי שמע את פרטי המקרה ואמר: "יש לי עצה עבורך כיצד תוכל לתקן את הדבר למפרע. הרי חז"ל אסרו על האדם לקדש אישה עד שיראנה. אותה נערה בודאי הגיעה לפרקה. ובכן, אם תסכים לשאתה, יהיה התר למפרע להסתכלות זאת והיא תסכים בודאי מכיוון שהיא בת עניים היא". העצה התקבלה על דעתו של הנער והרגיעה אותו מעט. הוא התנה את החלטתו בהסכמת המרא דאתרא.

ה'ישמח משה' שמע את המקרה מפי הנער ויעץ לו כי יכתבו מכתב להוריו בו יבקשו מהם שיגיעו לאוהל כדי לבדוק את השידוך. אם יסכימו לו, הדבר יגמר בכי טוב. המכתב נשלח ליעדו. לאחר כמה שבועות הרב מקרלסבורג ורעייתו הגיעו לאוהל. הם נועדו תחילה בביתו של ה'ישמח משה' שהביע בפניהם את דעתו שכדאי להם להסכים לשידוך כדי להציל את בנם מצער ועוגמת נפש כה מרובים.

הרבנית התמרמרה על כך שעליהם לשדך את בנם העילוי בתורה והמושלם במידות עם נערה מוכרת פירות בשוק שמשתייכת לדלת העם, אבל שני הרבנים נמנו וגמרו שאם הנערה נאה במידותיה ובמעשיה, די בכך כדי שתינשא עם הבן. אמו של הנער ביקשה לראות את הנערה כדי להתרשם ממנה.

הפגישה סודרה מהרה ובסיומה האמא חזרה לביתו של הרב מאוהל כשהיא ממררת בבכי: "פגשתי בה... היא בהחלט נערה עדינה, אבל צורתה החיצונית אינה נאה! מדוע מגיע לנו עונש כזה?! אם הקדוש ברוך הוא חנן אותנו בבן כליל המעלות, מדוע עליו לשאת נערה פשוטה וחיצונית לא מתאימה? הרי הוא בן יחיד, מיוחס ומיוחד."

ה'ישמח משה' לא מצא תשובה משכנעת לטענתה של האמא. הוא פנה לבן שהיה שם ואמר: "נראה כי אימך צודקת בדבריה". כאשר הבן שמע זאת, הוא פרץ בבכי עז וזעק: "אבל מה יהיה על המבט? מה יהיה על המבט?!" ה'ישמח משה' ראה כי הצער של הבן גדול אפילו מהצער של אמו. הוא קם ממקומו וקרא לרב ולרבנית שיכנסו איתו לחדר הפנימי בביתו.

כאשר שלושתם נועדו, פייס את האם והבטיח להורים: "אם תסכימו לשדך את בנכם עם הנערה, אני מבטיח לכם שתזכו לדורות ישרים מזיווג זה!". ההורים נמלכו בדעתם והחליטו לשמוע בקולו של הרב. השידוך נגמר בכי טוב. רבינו הקים עם רעייתו בית לתפארת והפך לרבה של דעש. ברבות הימים בני הזוג זכו לשושלת רבנים גאונים, גדולים בתורה ובריאה לדורי דורות.

ויתור וישָׁכְרוּ

לא היה לי מה לעשות. שתקתי וחשבתי כי 'דיה לצרה בשעתה'. עתה, כאשר שניכם באתם אלי, אני מוכן לפצות את אחד מכם. מתחת לבנין יש מחסן קטן שלא מכרתי אותו. חפרתי שם כדי לבנות מחסנים, אבל העיריה לא אישרה לי. לכן נשאר מחסן שלא מכרתי. אתן את המחסן לאחד מכם בתמורה לחניה שמגיעה לו".

השכן שחנה בבנין שנים רבות הגיע לבית וסיפר לאשתו את כל הסיפור. הוא כעס על הקבלן שהולך אותם שולל. "ברוב חוצפתו", אמר לאשתו, "הוא מציע לנו איזה מחסן קטן. מה אני אעשה עם מחסן בלי חניה?".

"מה בכוונתך לעשות?", אשתו שאלה. הוא השיב שהוא לא מוכן לוותר והוא 'ילך עד הסוף'. אשתו אמרה לו: "אני מתקשה להאמין שאני שומעת דיבורים כאלה מפיו. אתה לומד שנים בכולל. מקיים מצוות בהידור ועובד כל הזמן לשפר את מידותיך. פתאום אתה לא מוכן לוותר, ואתה דורש שהשני יותר? זאת שעת המבחן שלך- אדם צריך לתקן את עצמו, לפני שהוא תובע דבר מזולתו".

הוא הסביר כי קשה למצוא חניה באזור. אם יוותר הוא יצטרך לחנות לפעמים רחוק מהבית. מי יודע מה יקרה לרכב וכו'. אשתו אמרה לו: "אם הויתור היה קל, זה לא היה מבחן. דוקא מכיוון שזה קשה, תקבל על כך שכר גדול". הוא ניגש לשכן ושאל אותו: "למה קנית רכב אחרי שנים שלא היה לך?". השכן ענה כי קשה לו ללכת ברגל. "אם כך", אמר, "החניה תהיה שלך. אני אקח את המחסן". השכן ניגש לקבלן וסיפר שהחליט לקחת את המחסן, בתנאי שהקבלן יחתום שכל מה שתחת הבנין שייך לו, כדי שלא יבוא יום אחד מישהו ויערער על כך.

הקבלן חתם העסקה בוצעה והשקט שב לשרור בבנין. חלפו מספר חודשים. יום אחד הוא קנה סחורה וחיפש מקום לאחסן אותה. הוא נזכר במחסן שקיבל. הוא ירד למחסן עם ילדיו כדי לאחסן את הסחורה.

אחד הילדים התחיל לדפוק על הקירות תוך כדי משחק. פתאום הם שמעו קול חלול. התברר שאחד הקירות הוא קיר גבס. הם הביאו פטיש, דפקו על הקיר והגבס נפל. מאחוריו הוא גילה חלל אדיר של עשרות מטרים רבועים. שטח של דירה ממש.

התברר שהקבלן בנה מרתף גדול, אבל העיריה לא אישרה את הבנין, כל עוד המרתף הזה קיים לכן הוא בנה שם קיר מגבס להסתיר את כל הבנייה ושכח מזה. עתה, כל הדירה הגדולה הזאת עברה לרשותו של אותו שכן ותרן באישור הקבלן, שעשה מהשטח דירה גדולה, אותה התחיל להשכיר ולהתפרנס ממנה בכבוד.

(מעובד מתוך דורש טוב – סוכות)

עד כמה גדול כוחו של ויתור- זאת לא ניתן לתאר ולשער. עלינו לדעת כי כגודל הקושי- כך גודל השכר שאותו אדם יקבל אם יוותר. סיפר מגיד המישרים הרה"ג גואל אלקריף שליט"א, ר"מ בישיבת 'דרך חיים' בבני ברק: יהודי בעל משפחה גדולה עשה במשך שנים סוכה בחצר הבנין בו התגורר. יום אחד הגיעו לבנין שכנים חדשים- זוג צעיר עם ילד. הסוכה שבנו במרפסת הדירה הספיקה להם.

במשך השנים המשפחה גדלה. שנה אחת לפני חג סוכות השכן הצעיר הגיע לשכן הותיק ואמר לו כי הוא רוצה השנה לבנות סוכה למטה בחצר. השכן הותיק השיב: "אין בחצר מקום לשתי סוכות". השכן הצעיר ענה: "אם כך, נעשה תורנות - שנה אחת אני אעשה למטה ושנה אחת אתה".

השכן הותיק תמה: "אבל אני מוחזק לעשות בחצר סוכה כבר שנים רבות". השכן הצעיר השיב: "אכן עשית סוכה בחצר לבדך, כל עוד לא הייתי צריך לך, אבל החצר היא משותפת לכל השכנים. זכותי לבנות בחצר בדיוק כפי שזאת זכותך. לכן עלינו להתחלק בזכות בנין הסוכה בחצר".

הם החליטו לגשת לרב ולקבל את פסיקתו. הרב שמע את שני הצדדים, וקבע כי החזקה של השכן הותיק, אין לה תוקף הלכתי. הוא לא טוען שקנה את זכות הבניה בחצר, אלא טענתו היא שאיש לא מחה על כך שהוא בונה סוכה בחצר. טענתו של השכן החדש צודקת על פי דין.

השכן הותיק התקשה לקבל את פסק ההלכה וטען כי הוא בונה סוכה בחצר במשך שנים רבות. כיצד יתכן שיבוא שכן חדש ויוציא אותו מסוכתו? הרב אמר לו: אספר לך סיפור: באחד הבניינים פה בשכונה, גר דייר שהיתה לו חניה רשומה על שמו ב'טאבו'. במשך שנים לא היה לו רכב ולכן אחד הדיירים בבנין החנה בקביעות שם את רכבו.

הוא קנה מכונית יום אחד. הוא פנה לשכן והודיע לו כי הוא קנה רכב ומעכשיו הוא יחנה את הרכב בחניה הרשומה על שמו. השכן היה מופתע והשיב כי החניה רשומה על שמו ב'טאבו'. השניים התחילו להתווכח כאשר כל אחד טוען כי החניה רשומה על שמו. שניהם הביאו את מסמכי הקניה. התברר כי הקבלן מכר לשניהם את אותה חניה.

הקבלן שמכר להם את הבנין היה אדם ישר ואמין. הם החליטו לפנות אליו ולשאול אותו כיצד הוא מכר חניה אחת לשני דיירים. כאשר הגיעו לקבלן הוא אמר להם: "בודאי שמתם לב שהחניה הזאת היא מרווחת יותר משאר החניות".

"בתוכנית המקורית היתה שם חניה כפולה, ולכן מכרתי שתי חניות. במהלך הבניה המהנדס הגיע ודרש להוסיף עוד עמוד תומך בבנין במקום החניה. כך החניה הכפולה הפכה להיות חניה אחת. ידעתי שמכרתי את החניה לשניכם, אבל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	ילד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרוחה ז"ל
אביבה לוישי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	סלים בן פרוחה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	
	יהודה בן סעידה ז"ל	
	עפאת בת השמת ע"ה	